

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/535/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216270
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712216270.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/244/2012-177 zo dňa 18. 12. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu vo veci samej a žalovanej náhradu trov konania nepriznal; konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 12. 12. 2014 (do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd) zastavil a súčasne zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 12.12.2014 (do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010). V odôvodnení rozsudku k výroku o zastavení konania o návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 12. 12. 2014 (do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd) okresný súd uviedol, že žalobca už v predmetnom konaní súdu doručil dňa 10. 10. 2013 rovnaký návrh, ktorý okresný súd zamietol uznesením č. k. 13C/244/2012-95 dňa 16. 10. 2013. Predmetné uznesenie okresného súdu potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/933/2013-123 zo dňa 16. 12. 2013. Vzhľadom na totožnosť podaní žalobcu doručených súdu dňa 10. 10. 2013 a 15. 12. 2014 okresný súd usúdil, že sa jedná o prekážku veci rozsúdenej, a preto s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) konanie o tomto návrhu na prerušenie konania zastavil. Návrh na prerušenie konania zo dňa 12. 12. 2014 (do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach žalovanej v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010) okresný súd ako nedôvodný zamietol s odôvodnením, že sa v uvedenom konaní nerieši žiadna otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v konaní vo veci samej a vo veci samej ani nevyvstala potreba aplikácie unijného práva.

Vo veci samej sa žalobca domáhal vyčíslenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a súčasne preskúmaním vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v rozpore so zákonom vo veciach pôvodne vedených na okresnom súde pod sp. zn. 13C/244/2012, 13C/245/2012, 13C/246/2012, 13C/247/2012, 13C/251/2012, 13C/252/2012, 13C/258/2012, 13C/259/2012, 13C/260/2012 a 13C/292/2012, ktoré okresný súd uznesením č. k. 13C/244/2012-14 zo dňa 14. 12. 2012 spojil na spoločné konanie ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 13C/244/2012. Okresný súd vykonal dokazovanie exekučnými spismi týkajúcimi sa jednotlivých spojených konaní a zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/244/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 28Er/400/2011, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 19. 05. 2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému B. O. - EVINA, a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 01921/09 zo dňa 26. 05. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03. 08. 2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 28Er/400/2011-14 zo dňa 14. 09. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 03. 2012; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/245/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 28Er/743/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 22. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému U. O., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 23605/09 zo dňa 04. 02. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 23. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 28Er/743/2010-22 zo dňa 05. 04. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 03. 2012; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/246/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 26Er/973/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 21. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému B. C., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 23211/09 zo dňa 26. 01. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 30. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 26Er/973/2010-27 zo dňa 13.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 11. 2011; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/247/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 27Er/448/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 09. 03. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému X. N., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 19902/09 zo dňa 26. 11. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26. 04. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 27Er/448/2010-21 zo dňa 03.06.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07. 07. 2011; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/251/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 20Er/655/2009, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 21. 07. 2009 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. X., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 01184/09 zo dňa 22. 05. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26. 08. 2009 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 20Er/655/2009-13 zo dňa 21.01.2010, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoE/222/2010-29 zo dňa 18. 08. 2010 zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie; následne okresný súd uznesením č. k. 20Er/655/2009-34 zo dňa 16. 05. 2011 žiadosť súdneho exekútora opätovne zamietol, a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 11. 2011; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/252/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 24Er/799/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 26. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. N., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 00265/10 zo dňa 05. 03. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 07. 10. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 24Er/799/2010-9 zo dňa 26. 10. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 12. 2010; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/258/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 27Er/994/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 19. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému P. O., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského

súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 22998/09 zo dňa 13. 04. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 23. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 27Er/994/2010-14 zo dňa 03.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 11. 2011; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/259/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 23Er/784/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 23. 08. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému S. W., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 04848/10 zo dňa 11. 06. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26. 11. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 23Er/784/2010-23 zo dňa 07.02.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01. 03. 2011; (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/260/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 20Er/736/2009, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 04. 08. 2009 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému X.W., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 03103/09 zo dňa 03. 06. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 16. 09. 2009 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 20Er/736/2009-10 zo dňa 21.01.2010, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoE/105/2010-26 zo dňa 14. 06. 2010 zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie; následne okresný súd uznesením č. k. 20Er/736/2009-32 zo dňa 16. 05. 2011 žiadosť súdneho exekútora opätovne zamietol, a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 09. 2011; (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/292/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/853/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 12. 03. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému X. P., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 20077/09 zo dňa 23. 11. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26. 04. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 21Er/853/2010-20 zo dňa 02. 03. 2011, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoE/264/2011-45 zo dňa 15. 08. 2011 zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie; následne okresný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 27. 03. 2012. Obdobie od doručenia žiadosti do rozhodnutia o nej bolo potrebné na preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti žalobcom predloženého exekučného titulu z hľadiska ustanovení na ochranu spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania exekučnými spismi dospel okresný súd k záveru, že v rámci uvedeného postupu exekučného súdu nedošlo k prieťahom v konaní a exekučný súd bol oprávnený skúmať, či predložený exekučný titul (rozhodcovský rozsudok) nie je v rozpore so zákonom. Okresný súd uzavrel, že nemal preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu a rovnako ani vznik a výšku skutočnej škody, pričom svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 4 a § 17 ods. 1, 2, zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ďalej poukázal na to, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie bolo potrebné z konania vylúčiť, aj s ohľadom na prax iných súdov. Za týchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pri rozpore s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrassburgu neobstojí, žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorého výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podal proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu vo veci samej nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledok správania súdu, kedy predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke

neustrannosti sudcu, zakladajú porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, osobitne mária jeho možnosť konať pred súdom. Žalobca taktiež uviedol, že trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, nemal sa možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobami voči žalovanej domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a súčasne preskúmaním vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v rozpore so zákonom; žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Uznesením č. k. 13C/244/2012-14 zo dňa 14. 12. 2012 spojil okresný súd konania vedené pod sp. zn. 13C/244/2012, 13C/245/2012, 13C/246/2012, 13C/247/2012, 13C/251/2012, 13C/252/2012, 13C/258/2012, 13C/259/2012, 13C/260/2012 a 13C/292/2012 na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod spoločnou spisovou značkou 13C/244/2012. Priamo v žalobách vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevyvlúčil (zákonného sudcu nevyvlúčil ani v jednej zo spojených vecí). Okresný súd doručil žalobu žalobcu žalovanej na vyjadrenie. Obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O. s. p.; vyjadrenie žalovanej k žalobám riadne doručil právnemu zástupcovi žalobcu prostredníctvom pošty Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie (10. 10. 2013), na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a zástupcu žalovanej; pred týmto pojednávaním doručil žalobca okresnému súdu návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho sťažnosti proti konkrétnemu rozhodnutiu nadriadeného súdu (rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14NcC/626/2012 z 17. 10. 2012) o nevyvlúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci; okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania právoplatne zamietol osobitným uznesením č. k. 13C/244/2012-95 zo dňa 16. 10. 2013, ktoré odvolací súd potvrdil uznesením č. k. 17Co/933/2013-123 zo dňa 16. 12. 2013. Napriek tomu žalobca opätovne pred novým termínom pojednávania (dňa 18. 12. 2014) doručil súdu jednak návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania z tých istých dôvodov, že podal sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14NcC/626/2012 a jednak návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010; okresný súd žiadosti žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania nevyhovel a uznesením vyhláseným do zápisnice nariadil pojednávanie v neprítomnosti účastníkov konania; po oboznámení sa s podaniami žalobcu zo dňa 12. 12. 2014 okresný súd konanie o totožnom návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 12. 12. 2014 zastavil a zároveň návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 12. 12. 2014 (do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene

ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010) ako nedôvodný zamietol; následne vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K spisu okresného súdu sú pripojené v napadnutom rozsudku uvedené konkrétne exekučné spisy ohľadne exekučných konaní, v ktorých mala byť žalobcovi podľa žaloby nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolať žalobcu nie je dôvodné.

Odvolať súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správneho napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdý nesprávny úradný postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolať námietka žalobcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27. 04. 2012). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu (v jednotlivých spojených veciach) riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil (ani v jednej zo spojených vecí); zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené (v každej zo spojených vecí) Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolať námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučnými spismi v jeho neprítomnosti, odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnomu zástupcovi žalobcu riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Žalobca žiadal o zrušenie pojednávania v podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, iný dôvod na odročenie pojednávania neuviedol. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej žalobcom nadriadený súd (v každej zo spojených vecí) riadne rozhodol (konkrétne v konaní sp. zn. 13C/244/2012 uznesením sp. zn. 14NcC/626/2012 zo dňa 17. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/245/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/551/2012 zo dňa 15.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/246/2012 uznesením sp. zn. 14NcC/631/2012 zo dňa 17. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/247/2012 uznesením sp. zn. 5NcC/126/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/251/2012 uznesením sp. zn. 15NcC/424/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/252/2012 uznesením sp. zn. 16NcC/423/2012 zo dňa 17. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/258/2012 uznesením sp. zn. 15NcC/620/2012 zo dňa 15.10.2012 tak, že z

prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevytlúčil; v konaní sp. zn. 13C/259/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/547/2012 zo dňa 16. 10. 2012 tak, z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevytlúčil; v konaní sp. zn. 13C/260/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/538/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudcu JUDr. Jána Petreása, ostatných sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevytlúčil; v konaní sp. zn. 13C/292/2012 uznesením sp. zn. 17NcC/621/2012 zo dňa 17. 10. 2012 tak, že vylúčil len sudcu Mgr. Dalibora Mišana, ostatných sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevytlúčil); nesúhlas žalobcu s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože žalobcovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu (resp. jeho právneho zástupcu) boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Navyše zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobcovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie žalovanej k žalobám. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučnými spismi, ktoré ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v žalobe s tým, že žalobca bol účastníkom uvedených exekučných konaní, a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu o tejto žiadosti, resp. do rozhodnutia o zastavení exekúcie mu bol nepochybne známy, pretože z exekučných spisov vyplýva, že všetky rozhodnutia boli žalobcovi riadne doručené. Iné dokazovanie okresný súd nevykonával. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe, toto tvrdenie je v priamom rozpore s obsahom spisu. Okresný súd osobitným uznesením riadne rozhodol aj o prvom návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktoré v čase rozhodovania okresného súdu vo veci samej bolo už právoplatné. K tvrdenému odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nemohlo dôjsť ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zamietnutí prvého návrhu žalobcu na prerušenie konania (do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd) a pred právoplatnosťou rozhodnutia okresného súdu o druhom totožnom návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktorého výsledkom bolo len rozhodnutie o zastavení konania o návrhu na prerušenie konania (do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd) pre prekážku veci rozhodnutej podľa § 159 ods. 3 O. s. p. Žalobca v odvolaní tiež namietal, že konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci samej, neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je v zásade odstrániteľná procesným postupom súdu. Procesná teória hovorí o tzv. obligatórnom a fakultatívnom prerušení konania. § 109 ods. 2 O. s. p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená, také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Pod uvedený prípad spadá aj rozhodovanie o návrhu na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Zo strany žalobcu bol na prvostupňový súd podaný návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, zodpovedanie ktorých má podľa názoru žalobcu zásadný význam aj pre konanie v prejednávanej veci; uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 7C/6/2010-269 zo dňa 07. 10. 2013, ktorým podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach bolo podľa zistenia odvolacieho súdu zrušené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 22. 12. 2014; následne Okresný súd Prešov uznesením č. k. 7C/6/2010-316 zo dňa 12. 03. 2015 opätovne prerušil konanie a predložil vec Súdnemu dvoru Európskej únie na zodpovedanie prejudiciálnych otázok v znení: (1) či ide o závažné porušenie práva Európskej únie, ak sa vymôže v exekúcii vedenej na základe rozhodcovského rozsudku plnenie z neprijateľnej podmienky v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie; (2) či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci, môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon

rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia; (3) v prípade, ak áno, či je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na absolútnu nečinnosť navrhovateľky a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu; (4) ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovednosť členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením; (5) či má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody; konanie na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 začalo na návrh fyzickej osoby proti Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25 (žalobca v prejednávanej veci) o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ide teda o skutkovo a právne odlišnú vec, než je prejednávaná vec začatá na základe žaloby žalobcu; názor okresného súdu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa neriešia žiadne otázky, ktoré by mohli mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, je preto správny.

K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom preto nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania (do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010). Týmto postupom okresného súdu nebol žalobca vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia a je plne odôvodnený hospodárnosťou konania; navyše vyhláseným uznesením (aj keď bol výrok obsahom rozsudku nestráca charakter uznesenia) o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 12. 12. 2014 bol okresný súd viazaný (§ 170 ods. 1 O. s. p.), a preto mohol pokračovať v konaní.

Žalobca v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Súdna prax sa však ustálila na závere, že lehota pätnásť dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo dňa 14.12.2012, sp. zn. II.ÚS/520/2012 zo dňa 10.07.2013, sp. zn. II.ÚS/248/2013 zo dňa 25.04.2013 alebo sp. zn. II.ÚS/112/2013 zo dňa 13.02.2013). Preto v prípade, že okresný súd (rovnako ako odvolací súd) z pripojených exekučných spisov zistil, že: (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/244/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 28Er/400/2011, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 19. 05. 2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému XXXXXX, - EVINA, a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 01921/09 zo dňa 26. 05. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03. 08. 2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 28Er/400/2011-14 zo dňa 14. 09. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 03. 2012; keď predtým exekučný súd výzvou zo dňa 31. 08. 2011 vyzval stály rozhodcovský súd na zaslanie zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 09. 09. 2011; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/245/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 28Er/743/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 22. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému U. O., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 23605/09 zo dňa 04. 02. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 23. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 28Er/743/2010-22 zo dňa 05. 04. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 03. 2012; keď predtým exekučný súd výzvou zo dňa 16. 02. 2011 vyzval stály rozhodcovský súd na zaslanie zmenky vystavenej dňa 26. 02. 2009, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 10. 03. 2011; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/246/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 26Er/973/2010, v ktorom žalobca,

ako oprávnený subjekt, podal dňa 21. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému B. C., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 23211/09 zo dňa 26. 01. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 30. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 26Er/973/2010-27 zo dňa 13. 05. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 11. 2011; keď predtým exekučný súd výzvou zo dňa 15. 03. 2011 vyzval rozhodcovský súd na zaslanie rozhodcovského spisu, ktorý bol exekučnému súdu doručený dňa 30. 03. 2011 (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/247/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 27Er/448/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 09. 03. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. N., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 19902/09 zo dňa 26. 11. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26. 04. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 27Er/448/2010-21 zo dňa 03. 06. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07. 07. 2011; keď predtým exekučný súd výzvou zo dňa 19. 08. 2010 vyzval rozhodcovský súd na zaslanie zmenky, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 13. 10. 2010 (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/251/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 20Er/655/2009, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 21.07.2009 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. X., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 01184/09 zo dňa 22. 05. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26. 08. 2009 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 20Er/655/2009-13 zo dňa 21. 01. 2010, keď predtým výzvou zo dňa 22. 10. 2009 vyzval na predloženie zmluvy o úvere, ktorú oprávnený odmietol predložiť; predmetné uznesenie exekučného súdu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14CoE/222/2010-29 zo dňa 18. 08. 2010 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie; následne okresný súd uznesením č. k. 20Er/655/2009-34 zo dňa 16. 05. 2011 žiadosť súdneho exekútora opätovne zamietol, a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 11. 2011; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/252/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 24Er/799/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 26. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. N., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 00265/10 zo dňa 05. 03. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 07. 10. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 24Er/799/2010-9 zo dňa 26. 10. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 12. 2010; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/258/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 27Er/994/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 19. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému P. O., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 22998/09 zo dňa 13. 04. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 23. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 27Er/994/2010-14 zo dňa 03. 01. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 11. 2011; keď predtým exekučný súd výzvou zo dňa 18. 11. 2010 vyzval oprávneného na predloženie zmenky, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 13. 12. 2010 (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/259/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 23Er/784/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 23. 08. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému S. W., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 04848/10 zo dňa 11. 06. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26. 11. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 23Er/784/2010-23 zo dňa 07.02.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01. 03. 2011; keď predtým exekučný súd výzvou zo dňa 14. 01. 2011 vyzval stály rozhodcovský súd na zaslanie rozhodcovského spisu, ktorý bol exekučnému súdu doručený dňa 31. 01. 2011 (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/260/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 20Er/736/2009, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 04. 08. 2009 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému L. W., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 03103/09 zo dňa 03. 06. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 16. 09. 2009 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 20Er/736/2009-10 zo dňa 21. 01. 2010; keď predtým exekučný súd výzvou zo dňa 05. 10. 2009 vyzval oprávneného na zaslanie zmluvy o

úvere, ktorú oprávnený ku dňu 14. 12. 2009 nedoručil; predmetné uznesenie exekučného súdu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14CoE/105/2010-26 zo dňa 14. 06. 2010 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie; následne okresný súd uznesením č. k. 20Er/736/2009-32 zo dňa 16. 05. 2011 žiadosť súdneho exekútora opätovne zamietol, a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 09. 2011; (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/292/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/853/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 12. 03. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému P. P., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 20077/09 zo dňa 23. 11. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26. 04. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 21Er/853/2010-20 zo dňa 02. 03. 2011, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoE/264/2011-45 zo dňa 15. 08. 2011 zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie; následne okresný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 27. 03. 2012; žalobca v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/292/2012 v žalobe nesprávne uvádza, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vo veci 21Er/853/2010 rozhodol exekučný súd zamietnutím tejto žiadosti;) dospel k správne záveru, že nie je možné konanie exekučného súdu hodnotiť ako konanie so zbytočnými prietahmi a nesprávny úradný postup exekučného súdu preukázaný nebol. Odvolací súd osobitne zdôrazňuje, že postup exekučného súdu bol plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu; z exekučných spisov vyplýva, že exekučný súd nebol v uvedenom období nečinný a vykonával viaceré procesné úkony vedúce k rozhodnutiu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (t.j. konkrétne vyzýval dotknuté subjekty na predloženie písomností za účelom prešetrenia postupu rozhodcovského súdu pred vydaním rozhodcovského rozsudku); odvolací súd podotýka, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14. 12. 2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25. 04. 2013).

Za nesprávny úradný postup exekučného súdu nie je možné považovať ani to, že po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku pristúpil exekučný súd k riešeniu otázky, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovský rozsudok, je exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný už v tomto štádiu z vlastnej iniciatívy riešiť otázku, či právomoc rozhodcovského súdu bola založená platne uzavretou rozhodcovskou zmluvou ako podmienku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, keď týmto postupom nedochádza k preskúmaniu vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ale len k posúdeniu, či predložený exekučný titul je v súlade so zákonom; ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je povinný z toho vyvodit' všetky právne dôsledky tak, aby zmluvná strana (spotrebiteľ) nebol neplatnou rozhodcovskou zmluvou viazaný, t.j. je povinný žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13.10.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 46/2012, sp. zn. 3MCdo/11/2010 zo dňa 26.09.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2012, sp. zn. 6Cdo/105/2011 zo dňa 10.10.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/2013 a sp. zn. 5Cdo/230/2011 zo dňa 18.09.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 68/2013, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22.05.2013, sp. zn. 2Cdo/239/2012 zo dňa 30.04.2013, sp. zn. 4Cdo/88/2013 zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 5MCdo/25/2012 zo dňa 12.06.2013, sp. zn. 7Cdo/235/2012 zo dňa 12.06.2013 a mnohé iné; pozri aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/381/2012 zo dňa 22.08.2012, sp. zn. II.ÚS/545/2010 zo dňa 09.12.2010 a sp. zn. IV.ÚS/60/2011 zo dňa 03.03.2011 ako aj uznesenie Súdneho dvora Európskej únie vo veci zn. C-76/2010 Pohotovosť, s.r.o. proti G. O. zo dňa 16.11.2010). Od tohto záveru nie je žiadny dôvod sa odkloniť ani v prejednávanej veci.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovanej v konaní, ktorá však žiadne trovy konania nežiadala nahradit'.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej voči plne neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Keďže však žalovaná neurobila žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani jej žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.